

31992L0013

L 76/14

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

23.3.1992

DYREKTYWA RADY 92/13/EWG**z dnia 25 lutego 1992 r.****koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 90/531/EWG z dnia 17 września 1990 r. w sprawie procedur zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽⁴⁾ określa zasady dotyczące procedur udzielania zamówień mające na celu zapewnienie równych szans potencjalnym dostawcom i wykonawcom, ale nie zawiera szczegółowych przepisów zapewniających ich skuteczne stosowanie;

obecnie istniejące mechanizmy zarówno na poziomie krajowym jak i wspólnotowym nie są zawsze odpowiednie dla zapewnienia ich stosowania;

brak skutecznych środków odwoławczych lub nieadekwatność istniejących środków odwoławczych mogłyby powstrzymać przedsiębiorstwa wspólnotowe od przystępowania do przetargów; dlatego też Państwa Członkowskie muszą zaradzić tej sytuacji;

dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane ⁽⁵⁾ ogranicza się do procedur udzielania zamówień objętych dyrektywą Rady 71/305/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczącą koordynacji procedur udzielania

zamówień publicznych na roboty budowlane ⁽⁶⁾, ostatnio zmienioną przez dyrektywę 90/531/EWG oraz przez dyrektywę Rady 77/62/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy ⁽⁷⁾, ostatnio zmienioną przez dyrektywę 90/531/EWG;

otwarcie rynku zamówień publicznych w sektorach ważnych dla konkurencji wspólnotowej wymaga przyjęcia przepisów, które udostępnią dostawcom i wykonawcom odpowiednie procedury odwoławcze w przypadku naruszenia odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego lub przepisów krajowych wdrażających to prawo;

konieczne jest istotne wzmocnienie gwarancji przejrzystości i nie-dyskryminacji oraz, aby wywarło to wymierny rezultat, powinny być dostępne szybkie i skuteczne środki odwoławcze;

trzeba wziąć pod uwagę szczególnie charakter niektórych porządków prawnych poprzez umożliwienie Państwom Członkowskim wyboru podczas przyznawania organom odwoławczym różnych uprawnień, które dają podobne skutki;

jedną z tych opcji zawiera prawo bezpośredniej interwencji w procedury udzielania zamówień przez podmioty zamawiające, na przykład przez zawieszenie tych procedur lub unieważnienie decyzji lub klauzul dyskryminujących w dokumentach lub ogłoszeniach;

inna opcja przewiduje prawo wywierania skutecznego, pośredniego nacisku na podmioty zamawiające, w celu skorygowania naruszeń przez nich dokonanych lub zapobieżenia pojawieniu się szkody;

wystąpienie z roszczeniem o odszkodowanie musi być zawsze możliwe;

jeżeli występuje się z roszczeniem o odszkodowanie za koszty poniesione z tytułu przygotowania oferty lub koszty udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, od osoby występującej z roszczeniem nie należy wymagać, w celu otrzymania przez nią zwrotu jej kosztów, udowodnienia, że zamówienie zostało jej przyznane gdyby nie dokonano takiego naruszenia;

⁽¹⁾ Dz.U. C 216 z 31.8.1990, str. 8; oraz Dz.U. C 179 z 10.7.1991, str. 18.

⁽²⁾ Dz.U. C 106 z 22.4.1991, str. 82 oraz Dz.U. C 39 z 17.2.1992.

⁽³⁾ Dz.U. C 60 z 8.3.1991, str. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 29.10.1990, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 33.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 185 z 16.8.1971, str. 5.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 13 z 15.1.1977, str. 1.

podmioty zamawiające, które przestrzegają przepisów o udzieleniu zamówień, mogą przy użyciu odpowiednich środków podać to do wiadomości; wymaga to dokonywania kontroli procedur i działalności tych podmiotów przez niezależne osoby;

do celu odpowiedni jest system atestacji pozwalający dokonywać oświadczeń o właściwym stosowaniu przepisów odnoszących się do zamówień, które publikowane będą w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w formie ogłoszeń;

podmioty zamawiające powinny mieć możliwość odwołania się do systemu atestacji, jeśli sobie tego życzą; Państwa Członkowskie muszą im to umożliwić; mogą one to uczynić same poprzez stworzenie systemu wydawania atestacji lub umożliwić podmiotom zamawiającym odwoływanie się do takiego systemu atestacji ustanowionego przez inne Państwo Członkowskie; mogą one powierzyć zadanie przeprowadzenia kontroli w ramach systemu atestacji osobom, zawodom lub pracownikom instytucji;

konieczna elastyczność we wprowadzaniu takiego systemu gwarantowana jest przez ustanowienie podstawowych wymagań w tym względzie w niniejszej dyrektywie; w normach europejskich należy wprowadzić szczegóły operacyjne do których odwołuje się niniejsza dyrektywa;

przed przyjęciem lub uzupełnieniem przepisów zawartych w europejskich normach technicznych, Państwa Członkowskie mogą potrzebować wprowadzić szczegóły operacyjne;

w przypadku gdy przedsiębiorstwa nie składają odwołań, niektóre naruszenia mogą zostać nieskorygowane, o ile nie zostanie wprowadzony szczególny mechanizm;

w konsekwencji, gdy Komisja ustali, że dokonano jasnego i oczywistego naruszenia podczas procedury udzielania zamówienia, powinna mieć możliwość zwrócenia na to uwagi właściwym władzom Państwa Członkowskiego oraz podmiotowi zamawiającemu, aby umożliwić podjęcie szybkich środków w celu szybkiego skorygowania tego naruszenia przepisów;

konieczne jest stworzenie możliwości mechanizmu pojednawczego na poziomie wspólnotowym w celu umożliwienia polubownego rozstrzygnięcia sporów;

stosowanie w praktyce niniejszej dyrektywy powinno być poddane przeglądowi w tym samym czasie, gdy poddana przeglądowi będzie dyrektywa 90/531/EWG, w oparciu o informacje dostarczone przez Państwa Członkowskie dotyczące funkcjonowania krajowych procedur odwoławczych;

niniejsza dyrektywa musi stać się skuteczna w tym samym czasie, co dyrektywa 90/531/EWG;

stosowne jest przyznanie Królestwu Hiszpanii, Republice Grecji i Republice Portugalskiej adekwatnych, dodatkowych terminów na transpozycję niniejszej dyrektywy, uwzględniając terminy wdrożenia w tych krajach dyrektywy 90/531/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Środki odwoławcze na poziomie krajowym

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, że decyzje podjęte przez podmioty zamawiające mogą być przedmiotem skutecznego oraz, w szczególności, możliwie jak najszybszego odwołania, zgodnie z warunkami określonymi w poniższych artykułach, w szczególności w art. 2. ust. 8, na takiej podstawie, że decyzje te naruszyły prawo wspólnotowe w dziedzinie zamówień lub przepisy krajowe wdrażające to prawo w zakresie:

- a) procedur udzielania zamówień objętych zakresem dyrektywy 90/531/EWG; oraz
- b) zgodności z art. 3. ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, w przypadku podmiotów zamawiających, do których przepis ten się stosuje.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że nie ma dyskryminacji między przedsiębiorstwami, mogącymi wystąpić z roszczeniami odszkodowawczymi w związku z procedurą udzielania zamówień w wyniku rozróżnienia dokonanego za pomocą niniejszej dyrektywy między przepisami krajowymi wdrażającymi prawo wspólnotowe, a pozostałymi przepisami krajowymi.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że procedury odwoławcze są dostępne, w ramach szczegółowych przepisów, które Państwa Członkowskie mogą ustanowić, co najmniej dla każdej osoby, który ma lub miała interes w uzyskaniu danego zamówienia i która została poszkodowana lub jest zagrożona poszkodowaniem w wyniku domniemanego naruszenia. W szczególności, Państwa Członkowskie mogą wymagać od osoby ubiegającej się o zastosowanie takiej procedury uprzedniego powiadomienia podmiotu zamawiającego o domniemanym naruszeniu przepisów i o zamiarze wniesienia odwołania.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że środki podjęte w zakresie procedur odwoławczych określonych w art. 1, obejmują uprawnienia do:

albo

a) podjęcia, w najbliższym możliwym terminie w drodze zarządzenia tymczasowego, środków tymczasowych w celu skorygowania domniemanego naruszenia lub zapobieżenia dalszym naruszeniom w stosunku do zainteresowanych podmiotów, włącznie ze środkami mającymi na celu zawieszenie lub zapewnienie zawieszenia procedury udzielenia zamówienia lub wykonania jakiegokolwiek decyzji podjętej przez podmiot zamawiający; oraz

b) uchylecia lub zapewnienia uchylecia bezprawnych decyzji, w tym usunięcia dyskryminujących specyfikacji technicznych, ekonomicznych lub finansowych zawartych w ogłoszeniu o zamówieniu, okresowych ogłoszeniach informacyjnych, ogłoszeniu w sprawie istnienia systemu kwalifikacji, zaproszeniu do składania ofert, dokumentacji zamówienia lub w jakimkolwiek innym dokumencie związanym z procedurą udzielenia danego zamówienia;

albo

c) podjęcia, w jak najkrótszym terminie, jeżeli to możliwe w drodze zarządzenia tymczasowego i jeżeli to konieczne w drodze ostatecznej procedury przedmiotowej, środków innych niż przewidziane w lit. a) i b), w celu skorygowania wykrytego naruszenia i zapobieżeniu szkodom wobec podmiotów, których to dotyczy; w szczególności nakazaniu wypłaty określonej kwoty w przypadkach, gdzie naruszenie nie zostało skorygowane albo mu nie zapobieżono.

Państwa Członkowskie mogą dokonać tego wyboru albo w odniesieniu do wszystkich podmiotów zamawiających, albo w stosunku do kategorii podmiotów zdefiniowanych na podstawie obiektywnych kryteriów, w każdym przypadku zachowując skuteczność ustanowionych środków, w celu zapobieżenia szkodzi powstałej wobec podmiotów, których to dotyczy.

d) oraz, w obu powyższych przypadkach, do przyznania odszkodowań podmiotom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia przepisów.

W przypadku gdy roszczenie o odszkodowanie uzasadnione jest faktem, że decyzja została podjęta niezgodnie z prawem, Państwa Członkowskie mogą wymagać, w przypadkach, gdy wymaga tego system prawa wewnętrznego i istnieją odpowiednie organy posiadające niezbędne uprawnienia do tego celu, aby podważana decyzja była uprzednio uchylona albo uznana za bezprawną.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane oddzielnym organom odpowiedzialnym za różne aspekty procedury odwoławczej.

3. Procedury odwoławcze nie muszą zawierać w sobie automatycznego skutku zawieszającego w stosunku do postępowania o udzielenie zamówienia, do którego się odnoszą.

4. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu środków tymczasowych organ

odpowiedzialny mógł brać pod uwagę prawdopodobne konsekwencje podejmowanych środków dla wszystkich podmiotów, które mogą doznać uszczerbku, a także interes publiczny i mogą zdecydować nie przyznawać takich środków, w przypadku gdy ich negatywne skutki mogłyby przewyższyć korzyści. Decyzja o nie przyznaniu środków tymczasowych nie narusza wszelkich innych roszczeń podmiotu korzystającego z tych środków.

5. Kwota, która ma być zapłacona zgodnie z ust. 1 lit. c) musi być ustalona na poziomie odpowiednio wysokim, aby zniechęcić podmiot zamawiający do popełnienia naruszenia lub trwania w nim. Zapłata tej kwoty może być uzależniona od ostatecznej decyzji stwierdzającej, że naruszenie rzeczywiście miało miejsce.

6. Skutki wykonywania uprawnień, określonych w ust. 1 w stosunku do umowy zawartej wskutek udzielenia zamówienia określa prawo krajowe. Ponadto Państwo Członkowskie może wymagać, z wyjątkiem przypadku, gdy decyzja musi zostać uchylona przed przyznaniem odszkodowania, że po zawarciu umowy wskutek udzielenia zamówienia, uprawnienia organów odwoławczych zostają ograniczone do przyznania odszkodowań wszelkim osobom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia.

7. W przypadku gdy występuje roszczenie o odszkodowanie obejmujące zwrot kosztu przygotowania oferty lub uczestniczenia w procedurze udzielania zamówienia, od osoby występującej z roszczeniem wymaga się jedynie udowodnienia naruszenia prawa Wspólnoty w dziedzinie zamówień lub przepisów krajowych wdrażających to prawo, oraz że miałaby ona rzeczywistą szansę uzyskania zamówienia, oraz że w konsekwencji tego naruszenia szansa ta została zagrożona.

8. Państwa Członkowskie zapewniają efektywne wykonanie decyzji podjętych przez organy odwoławcze.

9. W przypadku gdy organy odpowiedzialne za procedury odwoławcze nie mają charakteru sądowego ich decyzje są zawsze uzasadniane na piśmie. Ponadto w takim przypadku należy ustanowić przepisy gwarantujące postępowanie, gdy domniemane bezprawne środki podjęte przez organ odwoławczy lub jakiegokolwiek domniemane wady w wykonywaniu uprawnień jemu powierzonych mogą być przedmiotem kontroli sądowej lub kontroli innego organu będącego sądem w rozumieniu art. 177 Traktatu i niezależnego zarówno od podmiotu zamawiającego, jak i organu odwoławczego.

Członkowie niezależnego organu, określani w akapicie pierwszym są powoływani i składają urząd na tych samych warunkach co sędziowie, jeżeli chodzi o urząd odpowiedzialny za ich nominację, okres kadencji oraz ich odwołanie. Przynajmniej przewodniczący niezależnego organu ma takie same kwalifikacje zawodowe i prawne jak sędziowie. Niezależny organ podejmuje decyzje po przeprowadzeniu postępowania, w którym wysłuchane są obie strony, a decyzje te są prawnie wiążące, w sposób określony przez każde Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ 2

Atestacja

Artykuł 3

Państwa Członkowskie umożliwiają podmiotowi zamawiającemu korzystanie z systemu atestacji, zgodnie z art. 4-7.

Artykuł 4

Podmioty zamawiające mogą poddawać swoje procedury i praktyki związane z udzielaniem zamówień, które wchodzi w zakres dyrektywy 90/531/EWG, okresowemu badaniu w celu uzyskania atestacji, że w danym czasie procedury i praktyki są zgodne z prawem wspólnotowym dotyczącym udzielania zamówień oraz z przepisami krajowymi wdrażającymi to prawo.

Artykuł 5

1. Osoby atestujące składają podmiotowi zamawiającemu sprawozdanie na piśmie z wyników badania. Przed dostarczeniem podmiotowi zamawiającemu atestacji, o której mowa w art. 4, upewniają się oni, że wszelkie nieprawidłowości stwierdzone w procedurach i praktykach podmiotu zamawiającego zostały skorygowane, oraz że zostały podjęte środki zapewniające, że nieprawidłowości te nie zostaną powtórzone.

2. Podmioty zamawiające mogą po uzyskaniu takiej atestacji zawrzeć następujące oświadczenie w ogłoszeniu publikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, zgodnie z art. 16-18 dyrektywy 90/531/EWG:

„Podmiot zamawiający uzyskał atestację zgodnie z dyrektywą Rady 92/13/EWG, że w dniu, jego procedury i praktyki związane z udzielaniem zamówień były zgodne z prawem wspólnotowym oraz przepisami krajowymi wdrażającymi to prawo”.

Artykuł 6

1. Osoby atestujące są niezależne od podmiotów zamawiających i całkowicie obiektywne w wykonywaniu swoich obowiązków. Gwarantują one posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych i doświadczenia.

2. Państwa Członkowskie mogą wskazać wszelkie osoby, zawody lub instytucje, których personel powołany do

występowania w roli osób atestujących uważają za spełniające wymogi ust. 1. W tym celu Państwa Członkowskie mogą wymagać kwalifikacji zawodowych, co najmniej na poziomie studiów wyższych w rozumieniu dyrektywy 89/48/EWG⁽¹⁾, które uznają za odpowiednie lub postanowić, że szczegółowe egzaminy kwalifikacji zawodowych zorganizowane lub uznawane przez Państwo dają taką gwarancję.

Artykuł 7

Przepisy art. 4-6 stanowią podstawowe wymogi dla rozwoju europejskich norm dotyczących atestacji.

ROZDZIAŁ 3

Mechanizm korygujący

Artykuł 8

1. Komisja może zastosować procedurę przewidzianą w niniejszym artykule gdy, przed zawarciem umowy, stwierdzi, że nastąpiło jasne i oczywiste naruszenie przepisów wspólnotowych w dziedzinie zamówień w trakcie udzielania zamówienia objętego zakresem dyrektywy 90/531/EWG lub w związku z art. 3 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy w przypadku podmiotów zamawiających do których ten przepis się stosuje.

2. Komisja zawiadamia Państwa Członkowskie i zainteresowany podmiot zamawiający o przyczynach, które doprowadziły ją do wniosku, że dokonano jasnego i oczywistego naruszenia, oraz że żąda jego skorygowania odpowiednimi środkami.

3. W ciągu 30 dni od otrzymania zawiadomienia, określonego w ust. 2, zainteresowane Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji:

- a) potwierdzenia, że naruszenie zostało skorygowane; lub
- b) uzasadnienia, dlaczego dane naruszenie nie zostało skorygowane; lub
- c) powiadomienia o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia przez podmiot zamawiający z jego własnej inicjatywy lub na podstawie uprawnień, określonych w art. 2 ust. 1 lit. a).

4. Uzasadnienie, zgodnie z ust. 3 lit. b) może poza innymi względami opierać się na fakcie, że domniemane naruszenie jest już przedmiotem sądowego postępowania odwoławczego lub postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 2 ust. 9. W takim przypadku Państwo Członkowskie informuje Komisję o wynikach takiego postępowania natychmiast po uzyskaniu o nim informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.1989, str. 16.

5. W przypadku gdy powiadomi się o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia zgodnie z ust. 3 lit. c), dane Państwo Członkowskie informuje Komisję o wycofaniu zawieszenia postępowania lub rozpoczęciu nowej procedury udzielania zamówienia dotyczącej w całości lub w części tego przedmiotu zamówienia. Nowe powiadomienie potwierdza, że domniemane naruszenie zostało skorygowane lub zawiera uzasadnienie, dla którego dane naruszenie nie zostało skorygowane.

ROZDZIAŁ 4

Procedura pojednawcza

Artykuł 9

1. Każdy podmiot, który jest lub był zainteresowany uzyskaniem określonego zamówienia objętego zakresem dyrektywy 90/531/EWG i który, w ramach postępowania o udzielenie tego zamówienia, uważa, że doznał uszczerbku lub istnieje ryzyko, że dozna uszczerbku z powodu domniemanego naruszenia prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień lub przepisów krajowych wdrażających to prawo, może wnioskować o zastosowanie postępowania pojednawczego przewidzianego w art. 10 i 11.

2. Wniosek, określony w ust. 1, sporządzany jest na piśmie i kierowany do Komisji lub władz krajowych wymienionych w Załączniku. Władze te przekazują wnioski do Komisji jak najszybciej jak to możliwe.

Artykuł 10

1. W przypadku gdy Komisja uzna na podstawie wniosku, określonego w art. 9, że spór dotyczy właściwego stosowania prawa wspólnotowego, zapytuje ona podmiot zamawiający, czy życzy on sobie wziąć udział w postępowaniu pojednawczym. Jeżeli podmiot zamawiający odmawia wzięcia udziału, Komisja informuje podmiot, który wystąpił z wnioskiem, że postępowanie nie może być wszczęte. Jeżeli podmiot zamawiający wyraża zgodę, stosuje się ust. 2-7.

2. Komisja proponuje, tak szybko jak to możliwe, rozjemcę z listy akredytowanych dla tego celu niezależnych osób. Lista ta opracowywana jest przez Komisję po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych lub, w przypadku podmiotów zamawiających, których działalność zdefiniowana jest w art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/531/EWG, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień w Sektorze Telekomunikacji.

Każda strona postępowania pojednawczego oświadcza czy akceptuje rozjemcę oraz wyznacza dodatkowe rozjemcę. Rozjemcy mogą zaprosić nie więcej niż dwie dodatkowe osoby w charakterze ekspertów doradczących w ich pracy. Strony postępowania

pojednawczego i Komisja mogą odrzucić każdego eksperta zaproszonego przez rozjemców.

3. Rozjemcy umożliwiają podmiotowi wnioskującemu o zastosowanie postępowania pojednawczego, podmiotowi zamawiającemu oraz każdemu innemu kandydatowi lub oferentowi, uczestniczącemu w odpowiednim postępowaniu udzielania zamówienia, składanie oświadczeń w danej sprawie w formie ustnej lub pisemnej.

4. Rozjemcy dołożą wszelkich starań w celu jak najszybszego osiągnięcia porozumienia między stronami, zgodnego z prawem wspólnotowym.

5. Rozjemcy składają sprawozdanie Komisji na temat dokonanych przez siebie ustaleń i osiągniętych wyników.

6. Podmiot występujący z wnioskiem o zastosowanie postępowania pojednawczego oraz podmiot zamawiający mają prawo przerwać postępowanie w każdym czasie.

7. Jeżeli strony nie zdecydują inaczej, podmiot występujący o zastosowanie postępowania pojednawczego oraz podmiot zamawiający sami pokrywają swoje koszty. Ponadto każdy z nich ponosi połowę kosztów postępowania, z wyjątkiem kosztów stron, które przystąpiły do postępowania.

Artykuł 11

1. W przypadku gdy w odniesieniu do procedury udzielania określonego zamówienia, podmiot zainteresowany w rozumieniu art. 9 inny niż podmiot występujący o zastosowanie postępowania pojednawczego, wnosi o wszczęcie sądowego postępowania kontrolnego lub innego postępowania odwoławczego w rozumieniu niniejszej dyrektywy, podmiot zamawiający informuje o tym rozjemców. Rozjemcy informują ten podmiot, że zgłoszono wniosek o wszczęcie postępowania pojednawczego i wzywają go, aby w określonym terminie poinformował czy zgadza się uczestniczyć w tym postępowaniu. Jeżeli podmiot ten odmawia udziału, rozjemcy mogą zdecydować, jeżeli to konieczne większością głosów, o zakończeniu postępowania pojednawczego, jeżeli uznają, że uczestnictwo tego podmiotu jest konieczne dla rozstrzygnięcia sporu. Swoją decyzję wraz z jej uzasadnieniem przekazują Komitetowi.

2. Działanie podjęte na podstawie niniejszego rozdziału jest bez uszczerbku dla:

a) wszelkich działań, które Komisja lub jakiejkolwiek Państwo Członkowskie mogłoby podjąć zgodnie z art. 169 lub 170 Traktatu lub zgodnie z rozdziałem 3 niniejszej dyrektywy;

b) praw podmiotów występujących o zastosowanie postępowania pojednawczego, podmiotu zamawiającego lub jakiejkolwiek innego podmiotu.

ROZDZIAŁ 5

Przepisy końcowe*Artykuł 12*

1. Nie później niż przed upływem czterech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja, w Porozumieniu z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych dokona przeglądu sposobu, w jaki przepisy niniejszej dyrektywy zostały wdrożone, w szczególności stosowania norm europejskich i jeżeli to konieczne, wystąpi z propozycją zmian.

2. Przed dniem 1 marca każdego roku Państwa Członkowskie informują Komisję na temat funkcjonowania ich krajowych postępowań odwoławczych w poprzednim roku kalendarzowym. Charakter informacji zostanie określony przez Komisję w porozumieniu z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych.

3. W przypadku spraw odnoszących się do podmiotów zamawiających, których działalność jest zdefiniowana w art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/531/EWG, Komisja przeprowadza konsultacje również z Komitetem Doradczym ds. Zamówień w Sektorze Telekomunikacji.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem

1 stycznia 1993 r. Królestwo Hiszpanii podejmie wszelkie niezbędne środki najpóźniej do dnia 30 czerwca 1995 r. Republika Grecka oraz Republika Portugalska podejmą te środki najpóźniej do dnia 30 czerwca 1997 r. i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie wprowadzą środki, określone w ust. 1, w tym samym terminie co środki przewidziane przez dyrektywę 90/531/EWG.

3. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o treści podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 1992 r.

W imieniu Rady

Vitor MARTINS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Władze krajowe, do których można kierować wnioski o zastosowanie postępowania pojednawczego, przewidzianego w art. 9.*Belgia*

Services du Premier Ministre
Diensten van de Eerste Minister

Ministère des Affaires économiques
Ministerie van Economische Zaken

Dania

Industri- og Handelsstyrelsen (kontrakty na dostawę)
Boligministeriet (kontrakty na roboty budowlane)

Niemcy

Bundesministerium für Wirtschaft

Grecja

Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας
Υπουργείο Εμπορίου Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Hiszpania

Ministerio de Economía y Hacienda

Francja

Commission centrale des marchés

Irlandia

Department of Finance

Włochy

Presidenza del Consiglio dei Ministri Politiche Comunitarie.

Luksemburg

Ministère des travaux publics.

Niderlandy

Ministerie van Economische Zaken.

Portugalia

Conselho de mercados de obras publicas e particulares

Wielka Brytania

HM Treasury
